

θεν, καὶ πολὺ μελάνι. Τὸ Ἀρχιπέλαγος ἔχει ἀπὸ αὐτά, καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὰ ἔφαγα πολλάκις, καὶ δὲν τὰ λησμονῶ ἀκόμη· γίνονται καὶ ὀξειδωτά, καὶ μετακομίζονται εἰς σταμνία.

ΚΑΛΑΜΠΟΪΚΙ. Ἴδὲ ἈΡΑΒΟΣΪΤΑΡΟΝ.

ΚΑΛΕΜΒΕΪΚ. Ἴδὲ ἈΛΟΪΗ.

ΚΑΛΙΑΪ. Ἀπὸ τὸ καλὸν οἱ Ἀραβες ἔκαμαν τὸ Καλ, καὶ μετὰ τῷ Ἀρθρου Ἀλκαλ, καὶ οἱ ἀδιάφοροι εἰς τὰ ὀνόματα Χυμικοί, τὸ Ἀλκαλι. Ἐννοῶντες λοιπὸν οἱ Ἀραβες τὸ καλὸν, καὶ καθαρὸν τὸ ὀνομάζον Κάλι, τὸ ἐναπομένον δηλαδὴ καθαρὸν μέταλλον εἰς τὰ χωνεῖα, ὁμοίως καὶ τὸ ἀπόσταγμα τῆς στάκτης Καλιὰν εἶπον. Ἴδὲ ΣΤΑΪΚΤΗ.

ΚΑΪΣΑ, ἢ ΚΑΪΤΖΑ. Ἴδὲ ΠΕΡΙΣΦΤΪΡΙΟΝ.

ΚΑΪΜΗΛΟΣ, ζῶον τετράποδον, ἡμερον, φορτωματάρικον, μὲ μακρὸν λαιμὸν, μικρὸν κεφάλι, καὶ κοντὰ ὡς κομμένα ἐκ φύσεως τὰ ὦτα· ζῆ 50 ἕως 60 ἔτη, καὶ σηκώνει φορτίον βαρὺ, φορτιζόμενον γονατιστόν. Διαιρεῖται δὲ εἰς τρία εἶδη.

α. Τὸ ἐπισαγματικὸν, μὲ μίαν κύρτωσιν, τὸ ὁποῖον σηκώνει ἕως 360 Ὀκάδ. βάρος.

β. Τὸ ἐπισαγματικὸν, μὲ δύο κυρτώσεις μικρότερον, καὶ ἀδυνατώτερον.

γ. Ἡ Δρομάς, Κάμηλος ἀκόμη μικροτέρα, καὶ χρησιμος μόνον πρὸς ἐπίβασιν· τρέχουσα δὲ μὲ ὑπερβολὴν, καὶ κατὰ συνέχειαν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν ἐγκριτότερον ἵππον. Τὰ δύο πρῶτα εἶδη εὐρίσκονται εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν, καὶ Ἀφρικὴν, τὸ δὲ τρίτον, εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ Ἀραβίαν.

Ἡ Κάμηλος ἐπειδὴ τρώγει ὀλιγώτατον κατὰ ἀναλογίαν τῷ μεγέθει της, τρεφομένη μὲ μόνον ὀλίγον ζυμαρι, καὶ διαρκεῖ πολλὰς ἡμέρας χωρὶς νερόν, εἶναι ἀναγκαιοτάτη διὰ τὰς ἐμπορικὰς συνοδοιπορίας τῶν ξηρῶν ἐρήμων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ προβλεπτικὴ φύσις τῆς ἐδιώρισε, καὶ χωρὶς αὐτῆς οἱ τόποι ἐκεῖνοι ἤθελον ἦναι ἐμπορικῶς ἀκοιτώνηται. Χρησιμεύει ἄρα τὸ ζῶον τῷ

το πολὺ εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀραβίας, Ἀφρικῆς, Συρίας, Μεσοποταμίας, καὶ ὅλης τῆς Περσίας, καθὼς εἰς τὰ προοίμια εἶπομεν.

Τὴν ἀνοιξιν ἀλλάζει τὸ μαλλίτης ἢ Κάμηλος, καὶ συναζόμενον πωλεῖται, καὶ ὑφαίνονται τὰ ἐκ τῆς λεγόμενα Καμηλωτά.

Τὸ κρέας τῆς τρώγεται παρὰ τῶν Ἀσιατικῶν, καὶ ἀπὸ τὸ ἕρος τῆς γίνεται τὸ φυσικὸν ἀμμωνιακὸν ἄλας εἰς τὰς ἄμμους τῶν ἐρήμων τῆ Ἀμμωνος Διός· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τεχνητόν. **Ἰδὲ ἈΜΜΩΝΙΑΚΟΝ ἌΛΑΣ.**

Οἱ Ἀραβες λογαριάζουν τὸν πλοῦτόντων εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Καμήλων, κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην συνήθειαν ἐκείνων τῶν γεῶν. **Ἀνάγνωθι τὴν Ἱστορίαν τῆ Ἰώβ.**

ΚΑΜΗΛΟΜΑΛΛΟΝ. Τὸ μαλλί τῆ ζῶς τῆς χρήσιμον, ὡς ἀνωτέρω, συνίστησιν ἐν ἀπὸ τὰ ἄρθρα τῆ ἐμπορίας τῆς Ἀσίας μετὴν Εὐρώπην· καλὸν εἶναι τὸ ἀπαλόν, καὶ καθαρὸν, καὶ καλὰ χωρισμένον ἀπὸ τὰς ρυπαρότητας.

ΚΑΜΗΛΟΣ. Ἡ παρὰ τῶν Ἰταλῶν Γέμεγα, παρὰ δὲ τῶν Γάλλων κατὰ συγκοπὴν Cable, σχοινίον χονδρὸν ἀπὸ καννάβι, ἀναγκαῖον εἰς τὰ καράβια διὰ τὸ δέσιμον τῶν ἀγκύρων· ἡ κοινὴ γλῶσσα παραλαβοῦσα ἀπὸ τῆς Ἑνετῆς τὴν Ναυτικὴν, καὶ τὰ ἐργαλεία τῆς, ἐπολιτογράφησεν ἀκρίτως καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἡ παρῆσα ὁμῶς τῆ γένεσις ἐξανάστασις δὲν συγχωρεῖ κατ' ὀρθὸν λόγον νὰ βαρβαρίζωμεν χωρὶς ἀνάγκης, καὶ νὰ μὴ λάβωμεν καὶ τὰς παρ' ἄλλων Ἐθνῶν εἰς χρῆσιν λέξεις τῆς εὐγενῆς τῶν προγόνων μας Γλώσσης, ὅποια εἶναι καὶ ἡ Κάμηλος, ζῶσα εἰς τὸ στόμα τῶν Κελτῶν, καὶ ἄχρηστος εἰς τῆς ἀπογόνους τῶν Ἑλλήνων!

Τὰ λεπτότερα ἀπὸ 3 δακτύλων· περιφέρειαν κλωστὰ σχοινία φυλάττουσι γενικῶς αὐτὸ τὸ ὄνομα, τὰ δὲ χονδρότερα ὀνομάζονται Κάμηλοι, καὶ διακρίνονται ἀπὸ τὴν περιφέρειάν των κατὰ τὰ δάκτυλα, τὰ ὅποια Πουργάδας οἱ Ἰταλοὶ λέγουσιν· ὥστε ὅταν εἶπω Κάμηλον 3 δακτύλων ἐννοῶ πουργαδῶν 3, καὶ ὁμοίως τὰς χονδροτέραις ἕως 20 δακτύλων.

Ἐπόσων δακτύλων περιφερείας ἤθελεν ἦναι ἡ Κάμηλος ἀφεύκτως συντίθεται ἀπὸ 3 χονδρῆς σχοίνες, ἔτοι ἀπὸ 3, καὶ λεπτότερα σχοινία, καὶ ταῦτα ἀπὸ πολλὰ, ἢ ὀλίγα ἀπλᾶ νήματα κατὰ τὴν χονδρότητα τῆς Καμήλου. Περὶ τοῦ κλώσματος τούτων ἴδὲ ΣΧΟΙΝΙΟΝ.

Ἡ Κάμηλος πρέπει γὰρ ἦναι μετρίως κλωσμένη, διότι ἂν κλωσθῆ πολὺ, σπάνει· ἂν δ' ὀλίγον, κόπτεται· τὸ μῆκος αὐτῶν προσδιορίζεται κοινῶς εἰς 120 ὀργυάς· ἂν ὅμως κλωσθῆ πολὺ, συστέλλεται ἕως τὰς 110. ἂν δὲ μείνῃ ἀκλωστος, ὑπερβαίνει τὰς 120.

Εἰς τὰς μεθοδικὰς κατασκευὰς τῶν Καμήλων μεταχειρίζονται τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν μεταξὺ τῶν μέτρων τῆς περιφερείας, καὶ τῶν νημάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται τὸ βάρος τῆς πρὸ τῆς πισσώσεως.

Δάκτυλα.

Νήματα.

Λίτρας Γαλλικᾶς.

3	Δάκτ. περιφερείας ἔχει	48	Νήμ. καὶ ζυγίζει	192
4	_____	77	_____	308
5	_____	121	_____	484
6	_____	177	_____	696
7	_____	238	_____	952
8	_____	311	_____	1244
9	_____	393	_____	1572
10	_____	485	_____	1940
11	_____	598	_____	2392
12	_____	699	_____	2796
13	_____	821	_____	3284
14	_____	952	_____	3808
15	_____	1093	_____	4372
16	_____	1244	_____	4976
17	_____	1404	_____	5616
18	_____	1574	_____	6296
19	_____	1754	_____	7016
20	_____	1943	_____	7772

Ἄρ.

Ἄφ' εἰ ἐπιμασθῆ ἢ Κάμηλος μετὰ τὸ κλῶσμι, ἀλήφεται μὲ τὴν ὑγρὰν πίσσαν, ἢ ζώπισσαν (κατράμι) διὰ τὰ προφυλαχθῆ ἀπὸ τὸ σάπισμα, ὅσον εἶναι δυνατὸν περισσότερον.

Κάμηλος καλὴ εἶναι ἢ Νεόκλωστος, καὶ Νεοπίσσωτος, καὶ φυλαγμένη ἀπὸ σύγκαυμα, τὸ ὁποῖον γεινᾶται ἀπὸ τὴν ὑγρότητα, ἢ τῶν γημάτων, ἢ καὶ τὰ τόπε τῆς διαμονῆς τῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὑγρόπισσαν, ὅταν μείνη πολὺν καιρὸν ἀμεταχείριστος.

Ὅλα τὰ καράβια ἔχουν τέσας καμήλας, ὅσας καὶ Ἀγκύρας, ἀπὸ τὰς ὁποίας, καὶ προσονομάζονται, ἦτοι τῆς ἐλπίδος, τὴν δευτέραν, τῆ ρυμυλκήματος, καὶ τὰς λοιπὰς.

Κάμηλον ὀνομάζουσι οἱ Ναύκληροι τὸ ἀπόστημα 120 ὀργυῶν ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν, ὥστε ὅταν εἰποῦν ὅτι ἄραξαν τρεῖς Καμήλας μακρὰν ἀπὸ τὴν ξηρὰν, ἐννοῶν 360 ὀργυῶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

Κλῶθονται Κάμηλοι ἐξαιρετοὶ εἰς τὴν Κωνσταντινῆπολιν διὰ τὸν στόλον, ἀλλ' ὀλίγοι διὰ τὰ ἐμπορικὰ καράβια, ὅθεν μεταφέρονται ἀπὸ τὴν γειτονεύσαν Ῥωσσίαν πολλαὶ, καθὼς καὶ σχοινία, καὶ πωλοῦνται μὲ αὐξήσιν τῆ ἐμπορίας. Πωλοῦνται μὲ τὸ Καντάρι.

ΚΑΜΗΛΩΤΑ. Ὀνομάζονται τὰ Τερκιστὶ Σαλία τῆς Ἀγκύρας, καὶ τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ κατ' ἀρχὰς ὑφάνθησαν ἀπὸ τρίχας Καμήλας· τῶρα ὁμῶς γίνονται ἀπὸ διαφόρων τρίχας, καθὼς τῶν Αἰγῶν τῆς Ἀγκύρας, καὶ τῶν λοιπῶν, τὸ Ἵπομασγάλιον, ὡς ἀπαλώτερον, καὶ τῆς ἰδίας Καμήλου· καὶ ἢ στημόνι, καὶ ὑφάδι ἀπὸ τρίχα, ἢ μόνον στημόνι, καὶ τὸ ὑφάδι μικτὸν ἀπὸ τρίχα, καὶ μετάξην· ἢ τὸ ὑφάδι ἀπὸ τρίχα, καὶ τὸ στημόνι νῆμα λιγρὸν· ὅλα αὐτὰ ὀνομάζονται Camelots.

Τὰ Καμηλωτὰ τῆς Ἀγκύρας ὑπερβαίνουσι ὅλα τὰ τῶν λοιπῶν μέρων διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ νήματος, τὴν ἀπαλότητα, καὶ τὴν πυκνότητα τῆ ὑφάσματος, καὶ εἶναι πολὺχρηστα εἰς τοὺς μακρὰ ἐνδεδυμένους κατὰ τὸν Ἀσιατικὸν τρόπον· μάλιστα δὲ ἀναξυρίδας, καὶ καλο-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΑΙΑΣ ΜΟΔΕΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καιρινὰς χλαίνας (τζουβέδες)· τὸ ὕφασμά των εἶναι στενὸν, καὶ τὸ κομμάτι περὶ τὰς 30 πήχ. Πωλοῦνται δὲ μὲ τὴν πῆχυν, βαμμένα εἰς πολυειδῆ χρώματα.

Τὰ τῆς Ἀγγλίας εἶναι πλατύτερα σχεδὸν τὸ διπλῆν, καὶ μὲ ὅλον τῆτο εὐθυνώτερα διὰ τὴν κατωτέραν ποιότητά των.

Εἰς τὴν Βαρβαρίαν ὑφαίγονται Καμηλωτὰ χρήσιμα διὰ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰς βροχὰς, καὶ κρύον· ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ καλλήτερα εἶναι λεπτά, καὶ μὲ μετὰξι μικτὰ ὑφασμένα, ἄλλα εἶναι μεσαῖα, καὶ ἄλλα μικρά, καὶ ποταπὰ, ἀπὸ μόνον χονδρὸν Καμηλόμαλλον. Πωλοῦνται δὲ μὲ τὸ κομμάτι, καὶ τὰ περισσότερα λευκὰ διὰ νὰ βαφῆν καθὼς θέλει ὁ ἑκασταχῆ ἀγοραστής· καὶ ὀνομάζονται Σάλια.

Τὰ μικρότερα χρησιμεύουν, καὶ διὰ ζωνάζια τῶν πτωχῶν, καὶ τὰ μεγάλα ράπτονται χειμωνήσια ἐνδύματα, ἢτοι χειριδωτοὶ σχιστοὶ χιτόνες τῶν ἀνδρῶν (Ἐντερία).

Ὅλα ταῦτα μεταφέροντες οἱ ἴδιοι Ἀραβες τὰ πωλοῦν ὁμῶς μὲ τὴς ἐκεῖ πλεκομένης ἐρυθρῆς πίλης, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ Φῆς τόπου Μαυρητανικοῦ, ὀνομάζονται Φέσια, καὶ κάμνουν ἀρκετὸν ἐμπόριον. Ἴδὲ ΠΙΛΟΣ.

Καμηλωτὰ ὀνομάζονται, καὶ τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα, ὅσα μετὰ τὸ στίλβωμα εἶναι στερεὰ, καὶ ὑελιστερά, καὶ κυματηρά, καθὼς εἶναι οἱ λεγόμενοι Τερκιστὶ Χαρέδες, καὶ Ἰταλιστὶ Ταβίνια τῆς Μεσσήνης, καὶ τῆς Βερώνης, καὶ ἄλλων μερῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ὀθωμανικῆς Κράτους προτιμῶσι τὰ τῆς Μεσσήνης. Ἴδὲ ΤΑΒΙΝΟΝ.

ΚΑΜΙΝΙΔΙΑ ἢμπορῶν εὐαρμόστως νὰ ὀνομασθῆν τὰ μικρὰ πήλινα χωνεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα καίεται ὁ καπνὸς τῶν καπνοσυρίγκων κατὰ τὸ Ἰταλικὸν Caminetto, καὶ ὄχι Δελές κατὰ τὸ Τερκικόν.

Κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν χρῆσιν τὰ Καμινίδια εἶναι χωρισμένα ἀπὸ τὴν σύριγκα, καὶ προσαρμόζεται εἰς αὐτὴν μὲ τὴν ἐνθεσιν τῆς ράβδου εἰς τῆς Καμινιδίαι τὴν μικρὰν, καὶ κωνικῶς τρυπημένην ὑραν. Τὸ δὲ χωνεῖον τῆς καμινιδίαι πολυτρόπως κατασκευάζεται ἀπὸ πηλὸν κόκκι-

κινον, κιτριόξανθον λευκόν, καὶ μελανόν, καὶ ἡ ἀπλῆ, ἢ καὶ χρυσωμένον· εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν εὐδοκίμει μεταξύ τῶν Τέρκων ἡ τέχνη αὕτη, καὶ ἀποτελεῖ ἀρκετὸν ἐμπόριον ἐσωτερικόν.

Κατασκευάζονται Καμινίδια καὶ ἀπὸ λευκόν, καὶ ἀπαλόν ἀργιλλόν τῆς Ἐσκί Σταμπὸλ τῆς Βιθυνίας, ἀλλ' αὐτὰ ὅσον εἶται ἀχρηστα διὰ τῆς Τέρκας, ἄλλο τόσον ζητοῦνται εἰς τὴν Οὐγκαρίαν, καὶ Ὀλλάνδαν, καὶ στέλλονται πολλὰ ἐμπορικῶς. Ἰδὲ ἌΡΓΙΛΛΟΣ.

Καμινίδια εἰς εἶδος χωρεῖς ἀπὸ κόκκινον πηλὸν κατασκευάζονται διὰ τὰς Περσικὰς Καπνοσύριγκας (Ναργυκελέδες) τῶν ὁποίων τὸ μέσον διαχωρίζει τρυπητὸν διάφραγμα ἀπὸ τὸν ἴδιον πηλόν, διὰ νὰ μὴ καταβαίῃ τὸ χόρτον, ἀλλὰ μόνος ὁ καπνός τε. Ἰδὲ ΦΙΑΛΟΣΤΡΙΓΞ.

ΚΑΜΠΕΨΙΟΝ. Cambech, ξύλον βαφικόν. Ἰδὲ ἸΝΔΟΔΕΝΔΡΟΝ.

ΚΑΨΙΟΝ. Σῶμα διαφόρον τινὸς ἔσσης ἀπὸ τὴν ρητίνην, ἄλας πτητικόν, χυμὸν, ἄσφαλτον, καὶ κόμμι, ἀλλὰ μικτόν τι ἐκ τῶν ξηρῶν, λευκόν, διαφανές, εὐθραυστον, μὲ μυρωδίαν πολλήν, καὶ ὀξεῖαν, διαλυόμενον εὐκολα εἰς τὸν αἶρα, μὲ ὀλίγην θερμότητα φλογιζόμενον εὐκολα, καὶ καῖον μέσα εἰς τὰ νερά, καὶ χιόρια, καὶ δύσκολα σβυόμενον· διαιρεῖται δὲ εἰς Φυσικὴν, καὶ Κατασκευαστήν.

Ἡ Φυσικὴ εὐρίσκεται εἰς τὴν Βάρον μέρος τῆς Νήσου Σεμάτρας, ὡς κόμμι, ἢ μεταξύ εἰς τὴν φλοιὰν δένδρου μεγάλου, καὶ ὁμωνύμου, καὶ εἶναι ἐξαιρετός· ἢ μετὰ τὴν διατομὴν τῆς φλοιᾶς τοῦ κορμοῦ, καὶ τῶν χονδρῶν στελέχων ἀποστάξασα εἰς πολλὰ μέρη τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Ἡ δὲ Κατασκευαστὴ γίνεται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν μετὰ τὸ ἀμβυκάρισμα (ἀμβύκισμα) τῶν βραζομένων μικρῶν ριζῶν, καὶ κλώνων δένδρου ἐκεῖ ὀνομαζομένου Κουρόσκι. Οἱ ἀμβικέες τῶν εἶναι ὡς οἱ ἐδικοίμας λέβητες διὰ τὸ διαστάλαγμα τῆς Οἰνοπνεύματος· καὶ ἀφ' ἧς βράσκει 48 ὥρας,

ᾠρας, καὶ κρυώσων εὐρίσκεται ἡ Κάμφορα κολλημένη εἰς τὸ σκέπασμα τῆς Ἀμβυκος· αὕτη ὅμως εἶναι πολὺ κατωτέρα.

Εἰς τὴν Εὐρώπην ἐφέρετο ὅλη ἡ Κάμφορα παρὰ τῶν Οὐλλανδῶν, καὶ παρ' αὐτῶν ἐπωλεῖτο, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ καθαρισμένη, καὶ λεπτυσμένη, Raffinata.

Ὁ τρόπος τοῦ νὰ καθαρισθῇ ἡ Κάμφορα εἶναι εὐκόλος· βάλλεται εἰς ἀγγεῖον καλὰ σκεπασμένον, καὶ γεμάτον κατὰ τὸ ἕμισυ μὲ ἀκάθαρτον Κάμφοραν καλὰ κοπανισμένην, καὶ μὲ τὴν φωτιάν θερμαινομένη ὑψῆται κατὰ τὴν φρασιν τῶν Φαρμακοποιῶν, ἥτοι ἀναβαίνει ἐπάνω ὅλη ἡ λεπτή, καὶ καθαρά· τὸ δὲ μένον κάτω εἶναι χῶμα ἀχρηστόν· ἡ καθαρισθεῖσα λυομένη μὲ ὀλίγον πῦρ χύνεται εἰς προπλάσματα, καὶ λαμβάνει ὁποῖον σχῆμα θέλει ὁ καθαριστής.

Ἡ καθαρισμένη Κάμφορα πρέπει νὰ ᾖ λευκοτάτη, χωρὶς κηλίδας, διαφανής, ἐλαφρά, εὐθραυστος, μὲ δυνατὴν καὶ ἀνυπόφερτον μυρωδίαν, καὶ νὰ καίηται χωρὶς νὰ μένῃ παρτελῶς· εἰς τὴν Οὐλλανδαν εἶναι ἡ καλύτερα.

Διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ Κάμφορα ἀπὸ τὸ ἐξάτμισμα, τὸ ὁποῖον πάσχει μὲ ἐλάττωσιν τῆς βάρους της, καὶ ζημίαν τῆς πωλητῆς, πρέπει νὰ φυλαχθῇ μέσα εἰς πίτυρα, ἢ λινόσπορον.

Ἀπὸ τὴν Κάμφοραν ἐκβάλλεται ἔλαιον διὰ τῆς βοήθειας τῆς πνεύματος τοῦ Νίτρου, καὶ φημίζεται διὰ τὴν ἴασιν τῶν κοκκάλων ὅταν πάσχων ἀπὸ εὐρώτα.

ΚΑΝΘΗΛΑ. Τὰ στραβά ξύλα τῆς πρύμνης τῶν κεραβίων.

ΚΑΝΙΣΤΡΙ. Ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κανούν. Ἴδὲ ΚΑΛΑΪΟΙ.

ΚΑΝΝΑΪΒΙ, χόρτον, τῆς ὁποῖε καρπὸς τὸ Κανναβοῦρι, χρήσιμον διὰ τροφήν τῶν πτηνῶν, καὶ διὰ ἔλαιον· καὶ καυλός, καὶ κλόνοι χοιδοροί, ἀπὸ τῆς ὁποῖε γίνεται τὸ λεγόμενον καννάβι, χρήσιμοι διὰ χονδρὰ σχοινία, καὶ πανία.

Τὸ χόρτον τῆτο σπείρεται κατ' ἔτος, καὶ αὐξάνει εἰς σχῆμα θάμνου, ἢτοι χαμοδένδρου. Ὁ στέλεχος τε γίνεται χονδρὸς, καὶ ἄρκετος διὰ τὰ κάμη ἀνθρακας, χρησιμεύοντας εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς πυρίτιδος· τὰ φύλλα τε γίνονται ἀπὸ 5 ἕως 6 ὀμῆ παρόμοια μὲ τὰ τοῦ Φράξου, ὀδοντωτὰ, καὶ δυσώδη· ὁ καυλὸς καὶ οἱ κλόροι του εἶναι κενοὶ ἔσω· καὶ ἡ φλοιᾶ του συνίσταται εἰς πολλὰς ἴνας συνδεδεμένας μὲ ἐπιδερμίδα εὐσηπτον· τὸ Κανναβούρι, ἢ Κανναβόσπορον εἶναι κόκκος μικρὸς, στογγύλος, στακτόχρως, καὶ γεμάτος ἀπὸ λευκὴν καὶ στερεὰν οὐσίαν ἀναβλαστάνων εἰς ἐκάστην ρίζαν κατὰ κορυφὴν εἰς σχῆμα κεκρυφάλλου (φούντας).

Οἱ Παλαιοὶ μὴ γνωρίζοντες τὴν φυσικὴν διάταξιν τῶν φυτῶν, καὶ χόρτων εἰς ἄρσενικά, θηλυκά, καὶ ἔρμαφρόδιτα, ἐστοχάζοντο ὅτι εἶναι δύο εἰδῶν καννάβι, ἀλλ' οἱ Νέοι διακρίναντες ταῦτα, διαιρῶν τὸ Καννάβι, καθὼς τὴν συκῆν, τὸν φοίνικα, καὶ ἄλλα εἰς ἄρσενικὸν καὶ θηλυκόν· ὥστε ἀπὸ τὸ ἄρσενικὸν λαμβάνεται τὸ καλλήτερον Καννάβι, καὶ ἀπὸ τὸ θηλυκόν, ὁ σπόρος καὶ μελανώτερον Καννάβι. Τὸ Καννάβι σπείρεται τὸν Μαΐον, καὶ θερίζεται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ἕως εἰς τὰ τέλη τῆς Αὐγύστου Μηνός. Σημεῖον τῆς ὀριμότητός του εἶναι τὸ κιτρίνισμα τῶν φύλλων· τὸ ἄρσενικὸν γίνεται ὀγλιγωνότερον 2 καὶ 3 ἑβδομάδας.

Ὅταν θερισθῆν, τὸ μὲν ἄρσενικὸν κτυπώμενον, ἀναδίδει δυσωδίαν μὲ κόνιν λεπτὴν. Τὸ δὲ θηλυκὸν μετὰ 10 ἢ 12 ἡμέρας ἀποκόπτεται τὸν καρπὸν τε, συναζόμενον εἰς θημωνίας ἀμφοτέρω.

Βαλλόμενα μετὰ ταῦτα τὰ ἄχυρά των εἰς νερὸν, σήπονται εἰς ὀλίγας ἡμέρας, καὶ ἐπομένως τὰ δεμάτια βάλλονται εἰς τὸν καπνὸν, διὰ τὰ χωρίση ἢ ἵνα ἀπὸ τὸ ἄχυρον, καὶ ἔτω κτενίζεται μὲ σιδηρὰ μεγάλα κτένια, καὶ ἀποτελεῖται καννάβι.

Ὅλα τὰ σχοινία, χονδρὰ πανία, καὶ παρόμοια γίνονται ἀπὸ τὰς ἴνας τῆς Κανναβίης· τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἶναι καὶ λέγεται στυππεῖον, χρήσιμον διὰ τὰ στυππώμα-

ματα τῶν ἀγγείων, καὶ διὰ σύνδεσμον τῆς ἀσβέστης εἰς τὴν Τεκτονικὴν, καὶ ἄλλα.

Ἡ Εὐρώπη καρποφορεῖ εἰς Καννάβι, ἀλλ' ἡ Ῥωσσία πλετεῖ ἀπὸ αὐτὸ, καὶ πωλεῖ ἔξω μεγάλας ποσότητας· τὸ καλῆτερον ἐκβαίνει ἀπὸ τὴν Ῥίγαν, καὶ Καινισβέργην, καὶ ἐκεῖθεν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν λοιπὴν Ῥωσσίαν λαμβάνει ἡ Ἀγγλία τὰς ἀναγκαίας μεγάλας ποσότητας διὰ τῆς στέλης της, ὁμοίως καὶ ἡ Ὀλλάνδα, Ἰσπανία, κ. λ.

Ἀπὸ τὸ Καννάβι κατασκευάζονται οἱ Πυροτεχνητοὶ Σπόγγοι, με' τῆς ὁπείας δίδεται φωτία εἰς τὰ κανόνια, καὶ ἄλλα μεγάλα πυροβολικὰ ὄπλα.

Με' τὰ στυππεῖα φράσσονται, καὶ πισσώνονται αἱ χραμαῖδες τῶν σανιδίων εἰς τὰ παράβια, καὶ δι' αὐτὰς ὅλας τὰς χρείας τὸ Καννάβι ἐμβαίνει πολὺ εἰς τὸ ἐμπόριον.

Τὰ Ἀνατολικὰ παράλια τῆς Βαλτικῆς ἔχον πολὺ Καννάβι, καὶ ἀναπληρῶν τὰς χρείας τῆς Βασιλευούσης τῆς Ὄθωμανικῆς Βασιλείου, καὶ τὸ ἐμπόριον τῆτο εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τῶν αὐτοχθόνων Ὄθωμανῶν. Ὅμοίως καὶ Κανναβόσπορον.

ΚΑΝΝΑΒΕΛΑΙΟΝ. Τῆτο γίνεται, ὡς τὸ Λινέλαιον, ἀλλὰ κατώτερον. Ἴδὲ **ΛΙΝΕΛΑΙΟΝ.**

Τὸ Καννάβι γίνεται εἰς τὰ Βόρεια κλίματα, ἀλλ' ἡ Ἰταλία κάμνει τὸ καλῆτερον ἀπὸ ὅλα τὰ γραστὰ μέρη· μετὰ τοῦτο προτιμᾶται τὸ Καναδινόν, καὶ ἔπειτα τᾶλλα.

Καλὸν Καννάβι εἶναι τὸ σύμμικτον ἐξ ἡμισείας ἀπὸ ἀρσενικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι μακρύτερον, καὶ ἀπαλότερον, καὶ ἀπὸ θηλυκόν, τὸ ὁποῖον εἶναι σκληρότερον, καὶ κοντότερον· πρέπει δὲ νὰ ᾖναι λεπτὸν, μελανόν, με' ὀλίγην ἐλαστικότητα, καὶ χωρὶς παραμικρὰν ὀσμὴν σήφους, ἢ εὐρωτιάσεως.

ΚΑΝΝΕΛΛΑ, τὴν ὁποίαν διὰ τὸ Ἑλληνικώτερον ὠνόμασα **ΚΙΝΝΑΜΩΜΟΝ,** καὶ Ἴδὲ τῆτο.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ, τὸ ὁποῖον Βομβάρδαν εἰς τὰ Γεωγρα-

φιδείτα μου ώνόμασα, δια τόν Βόμβον, ἤτοι ἤχόν του, καί ἄλλοι Πυροβόλον ὄπλον, καί ἄλλοι ἄλλως προσεῖπεν· ἐδῶ δὲ πολιτογραφῶ ἔτω τὴν λέξιν διὰ τὸ εὐληπτον ἀπὸ τοῦ Χαίρω, διότι ἀνοικτόστομον, καί εὐθύ, ὡς οἱ λεγόμενοι τῶν Γεωμετρῶν κανόνες. Εἶναι δὲ τὸ γνωστόν ὄπλον διὰ τὰς ἀνθρωποφθόρους πολέμους, καί τὰς καταπορθήσεις τῶν φερρίων, χυτόμενον ἀπὸ ορείχαλκον (τὸ ὁποῖον εἶναι καλλίτερον), καί ἀπὸ σίδηρον, μὲ τρύπαν στρογγύλην, καί εὐθυτάτην, γυμίζόμενον κατὰ μέτρον τῆς πυροτεχνικῆς ἀπὸ πυρίτιν κόνιν, καί ἀπρσφειδονίζον τὴν ἐπιθεμένην σφαῖραν, ἢ πάλαν ἐγαστήριον τῶν ἐχθρῶν. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι πραγματεία ἐμποδισμένη εἰς τὰς Ἐμπόρους, ἐκτὸς μικρῶν τινῶν, καί ὀλιγωτάτων χρησίμων διὰ τὰ ἐμπορικὰ καράβια, περιττὸν εἶναι νὰ καταγράψωμεν πλατύτερον περὶ τῆς.

Κανόνιον λέγεται καί ὁ σιδηροῦς κυλινδρεϊδῆς σωλὴν τῶν τυφεκίων, καί ἄλλων μικρῶν πυροβολικῶν ὄπλων, περὶ τοῦ ὁποίου Ἰδὲ ΤΥΦΕΚΙΟΝ.

ΚΑΝΩΝ. Ἐργαλεῖον τῆς Γραφικῆς, ξύλινον ἢ μεταλλικόν, μακρὸν, καί ὀλίγον πλατὺ, μὲ εὐθυτάτην πλευρὰν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιστηριζόμενον τὸ κονδύλι, διαγράφονται αἱ εὐθεῖαι γραμμαὶ εἰς τὰ κατάστιχα, καί ἄλλα. Ἰταλογαλλικῶς Riga, καί Regle, τὸν λέγομεν.

ΚΑΠΙΛΛΑΪΡΙΟΝ, ἀπὸ τοῦ Καπίλλοι Λατινικῆ, σημαίνοντος τὰς τρίχας. Ἰδὲ ΠΟΛΥΤΡΙΧΟΝ. Κατασκευάζεται ἐκ τούτου καί συρόπιον ἐπωρυμούμενον μὲ αὐτὸ, καί εἶναι καλὸν ποτὸν τὸ ἠλεκτρόχρουν, καθαρόν, διαφανές, γλυκὺ, καί χωρὶς εὐρωτίαςιν. Ἡ Μασσηλία ἔστειλε πολλὰ εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, κατασκευαζόμενα ἀπὸ τὸ πολύτριχον τοῦ Μοντπελλιέρου, καί τοῦ Καναδικοῦ, καί πωλούμενα εἰς μικρὰς, καί στεροστόμους φιάλας, Καπιλλιέρας ονομαζόμενας.

ΚΑΠΝΟΧΟΡΤΟΝ, ὀνομάζω τὸ Νικοτιανοῦ χόρτον, διὰ τὴν δοθεῖσαν αἰτίαν εἰς τὴν λέξιν Νικοτιανή, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν 19'. Ἐκατονταετηρίδα συγχρόνως μὲ τὸν

τὸν Καφὲν ἐμβῆκεν εἰς χρῆσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ εἰς ἡμᾶς (εἰς τὴν Περσίαν φαίνεται νὰ ᾔνοι παλαιότερα ἢ μεταχειρίσις του) καὶ δαπανῶνται τῶρα μεγάλαι ποσότητες διὰ τῶν Καπνοσυρίγκων εἰς ὅλην τὴν Τουρκίαν διὰ τὴν καφεστικὴν μας ζωὴν· ὀλιγώτερον εἰς τὴν Εὐρώπην μὲ αὐτὴν τὴν χρῆσιν, ἀλλὰ περισσότερα καπνοκόγεις, καὶ εἰς ἕνα λόγον, τὸ χόρτον τοῦτο, ἢ μὲ τὸν καπνόν, ἢ μὲ τὴν κόνιν του ἔγινε κοινοτάτης χρήσεως, καὶ δαπανῶνται θησαυροὶ δι' αὐτό.

Πρῶτοι οἱ Ἰσπανοὶ ἔφερον ἀπὸ τὴν Ταβάκον Ἐπαρχίαν τοῦ Ἰουκατάμου (ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα) τὸ χόρτον τοῦτο εἰς τὴν Εὐρώπην περὶ τὸ 1550 ἔτος, καὶ ἐκεῖθεν διεδόθη.

Τὸ χόρτον τοῦτο βλαστάνει, καὶ αὐξάνει μονόκλων, ἢτοι εἰς μακρὺ, καὶ θρεμμένον καλάμι μὲ φύλλα μεγάλα, ἢ μικρότερα κατὰ τὸ εἶδος, καὶ τὴν ποιότητα τῆς γῆς, καὶ τοῦ κλίματος· κάμνει ἄνθος κωνοειδές διεσχισμένον εἰς πέντε πέταλα, καὶ βασταζόμενον ἀπὸ μονόφυλλον κάλυκα, καὶ σπόρον πολὺν, μαῦρον, καὶ μικρόν· χρήσιμα δὲ εἶναι μόνα τὰ φύλλα του.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἀποικίαι εἰς τὴν Ἀμερικὴν φυτεύουσι, καὶ στέλλουσι εἰς τὴν Εὐρώπην μεγάλας ποσότητας διακρινομένας εἰς ταῦτα τὰ τέσσαρα εἶδη· Πετοῦν, μὲ φύλλα μακρὰ, καὶ στενὰ, σαρκώδη, καὶ μὲ χνῆδι. Γλωσσοειδές, μὲ φύλλα ὅμοια μὲ τὴν γλωσσάν τῆς βοός. Ἀμαζόνειον, ἀπὸ τῆς ποταμῆς τῶν Ἀμαζόνων παρονομασθέν, μὲ φύλλα ὁμοίως μεγάλα, ἀλλὰ πλατύτερα· καὶ μὲ περισσότερον χυμόν· καὶ Βερίνον, μὲ μακρὰ, λεπτὰ, καὶ ρυτιδωτὰ φύλλα· ὅλα ἔχουσι ὅμοιον τὸν σπόρον, καὶ τὴν χρῆσιν, ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν ποιότητα.

Εἰς τὴν Βιργινίαν, ὅπου γίνεται τὸ καλλίτερον Καπνόχορτον τῆς Ἀμερικῆς, παρατηροῦν νὰ κόψουσι τὰς κορυφὰς τοῦ χόρτου μετὰ τὸ ἄνθος, καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ φύλλα, διὰ νὰ τραφοῦν τὰ ἄλλα καλά· πανταχοῦ ὅμως συναΐζοντες τὰ φύλλα, τὰ κρεμοῦσι εἰς τὸν αἶρα διὰ νὰ μαρανθοῦν, καὶ ἔπειτα τὰ σαρφεύσῃ, ἢ τὰ περιτυλίξουσιν

σουν κατά διαφόρους τρόπους, καὶ συνηθείας, καὶ τὰ πωλοῦν, καὶ μεταπέμπουσι ὅπου ἡ ἐμπορικὴ χρεία τοὺς προσκαλέσει.

Εἰς τὴν Μακεδονίαν φυτεύουσι πολὺ Καπνόχορτον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καλῆτερον διὰ καπνομεταχείρισιν εἶναι τὸ Γενιτζέ, βαλμένον εἰς μικροὺς Φακέλλους (Βογτζάδες) ἢ καὶ μεγάλας Βάλλας 50 ἕως 60 ὀκάδων· τὸ τοῦ Καραδάγ σπανίως χρησιμεύει διὰ καπνὸν, καὶ τὸ περισσότερον διὰ καπνοκόκκιν, καθὼς καὶ ὅλον τὸ λεγόμενον Κοινόν, συναζόμενον εἰς τὸ Πετρίτζι, πλησίον τῆς Μελενίκου. Αὐτὰ εἶναι τὰ τρία εἶδη τοῦ Καπνοχόρτου, τὰ ὁποῖα αὐξάνουσι πολὺ τὸ ἐμπόριον τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ Αἴγυπτον.

Συναζονται οἱ καπνοὶ ἀπὸ ἐπιστάτας Ὀθωμανοὺς, μετὰ προπληρωμὰς, διὰ τὰς ὁποίας χωρὶς ὁμολογίας μετὰ ἀξιομίμητον ἐμπιστοσύνην φέρουσι καπνὸν, δίδοντές τον εἰς τὸν ἔμπορον κατὰ τὴν ἀποκομμένην κοινὴν τιμὴν εἰς τὸ φορτίον 105 ἕως 110 ὀκάδων· βάλλονται εἰς τὰς ἀποθήκας ἀπὸ 2 ἕως 3 βάλλας ἐπανωταί, καὶ μετατοπίζονται δις τῆς ἐβδομάδος, διὰ τὰ μὴ ἀνάψουσι, καὶ ἀφ' οὗ ξηρανθοῦσι ζυγίζονται, καὶ βάλλονται εἰς τὰ καράβια.

Τὰ φύλλα Καραδάγ, καὶ Κοινὰ θημωνιαζόμενα περιτυλίσσονται μετὰ τρίχινον Σακκίον μαῦρον· τὰ τοῦ Γενιτζέ, καθὼς εἶπομεν, ὅταν ᾖναι εἰς βάλλας, τυλίσσονται μετὰ λευκὸν χοιδορόρρουχον (ἀβᾶν) ὅταν δὲ εἰς φακέλλους, μετὰ λευκὸν πανίον· οὗτοι εἶναι κιτρινωποὶ, καὶ ἐκεῖνοι κιτρινόμαυροι, καὶ καστανοί.

Εἰς τὸν Ἀλμυρὸν τὸ Καπνόχορτον ἔχει πνεῦμα, καὶ καιόμενον σπινθηροβολεῖ. Εἰς τὴν Ἄρταν ὀλίγος, ἀλλὰ καλὸς γίνεται, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ Δυρράχιον τῆς Ἀλβανίας.

Τὰ καλῆτερα Καπνόχορτα στέλλονται διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὴν Αἴγον, Καβάλαν, Θεσσαλονίκην, καὶ Ἀλμυρὸν· τὰ κατώτερα χρησιμεύουσι διὰ καπνοκόκκιν, καὶ στέλλονται εἰς τὰ εἰρημένα μέρη τῆς Ἰτα-

λίας, καὶ Αἴγυπτον, ἀφ' ἧ λάβη ἡ Βασιλεία τὸ χρειώ-
δες διὰ τὰ Μονοπωλεία τῆς Καπνοκόνεως.

Ἡ Συρία κάμνει καλὸν, καὶ παχὺ Καπνόχορτον,
ἀλλὰ βαρὺ καὶ πλησιάζον εἰς τὸ λεγόμενον Τουμπεκί,
Καπνόχορτον τῆς Περσίας, καὶ Μεσοποταμίας, χον-
δρὸν, καὶ σωματῶδες κίτρινον, καὶ μεταφερόμενον εἰς
τριμμένον εἰς σακκία λινα, ἢ κανναβήσια.

Χρήσις τοῦ Καπνοχόρτου.

Μεταχειριζόμεθα τὸν καπνὸν τοῦ χόρτου τούτου
κατὰ τέσσαρας τύτας τῆς τρόπους. α'. Μετὰ τὰς Καπνο-
σύριγκας, τὸ ὁποῖον εἶναι κοινὸν εἰς ὅλην τὴν Τυρκίαν,
εἰς τὴν Ὀλλάνδαν, καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη. β'. Με-
τὰ τὰς Φιαλοσύριγκας (Ναργκελέδες) εἰσφύρημα Περσικὸν
διὰ νὰ μεταχειρισθῶν τὸ δυνατόν, καὶ δριμὺ Καπνό-
χορτὸν τῶν, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ πλυθῆ, καὶ χάσῃ ὀλίγην
ποιότητά του, βαλλόμενον εἰς τὸ καμινίδιον, διαπέμπει
τὸν καπνὸν διὰ τοῦ νεροῦ τῆς φιάλης εἰς τὸν σωλήνα,
καὶ μὲ ὅλον τῆτο ἀκόμη εἶναι δριμύς. γ'. Εἰς Σιγάρους
κατεσκευασμένους εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἀπὸ τὸ Ἀμερικανὸν
Καπνόχορτον· εἶναι δὲ οὗτοι φύλλα τοῦ χόρτου περιτυ-
λιγμένα, χονδρά, καὶ μακρὰ ὅσον ὁ δάκτυλος· ἀνάπ-
τονται ἀπὸ τὸ ἔν, καὶ καιόμενοι δίδουν ροφούμενον τὸν
καπνὸν εἰς τὸν βαστῶντα αὐτοῦς εἰς τὸ στόμα ἀπὸ τὸ
ἄλλο μέρος. δ'. Μετὰ τὸ μάσσημα τῶν καιομένων φύλλων
ὡς ἀντιφάρμακον προφυλακτικὸν ἀπὸ τὴν στομοκάκην
(σκορβούτο) εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόκεινται ὅσοι διαπλέουν
τὸν μακρὸν Ὠκεανόν· οἱ Ἄγγλοι, Ὀλλανδοί, καὶ ἄλ-
λοι ναῦται τὸ μεταχειρίζονται οὕτω.

Εἰς τί ὠφελεῖ τὸ Καπνόχορτον; ἴσως εἰς τὴν στομο-
κάκην, εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας, καὶ εἰς
ἄλλα τινά· ἀλλ' ὅλα, ἴσως· καὶ μὲ ὅλον τοῦτο τὸ με-
ταχειριζόμεθα περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ χόρτα,
δαπανῶμεν θησαυροῦς, καὶ ἀφ' οὗ τὸ συνεθίσσωμεν, τὸ
ζητοῦμεν ἀφεύκτως· ἀρχόμεθα κατὰ μίμησιν, καὶ κα-

ταντῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἕξεως· καὶ ὅταν μᾶς λείψῃ, τὸ ζητῶμεν ὡς τροφήν, ἢ ποτὸν ἀναγκαῖον· τοιοῦτο ζῶον εἶναι ὁ ἄνθρωπος!

ΚΑΠΝΟΚΟΝΙΣ. Ἡ ἀκατάσχετος ὄρεξις τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὠδήγησε νὰ κοπανίσουν τὸ Καπνόχορτον εἰς κόνιν, καὶ νὰ τὴν ροφοῦν εἰς τὴν ρίνα (μύτην), ὡς ἂν νὰ μὴ ἦτον ἀρκετὸν τὸ στόμα νὰ θρέψῃ τὸ ἄθλιον σῶμά μας, καὶ νὰ δαπανᾷ τὴν κατάστασίν μας, ζητῶν τροφάς, καὶ ποτὰ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς ὑδρογείου σφαίρας, τὴν ὁποίαν περιφερόμεθα διὰ νὰ χορτάσωμεν τὴν κοπροφόρον κοιλίαν μας. Ἀλλὰ τί χρησιμεύει ἡ πολυλογία; ἡ Καπνοκόνις τῶρα συνεθίσθη ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους, πτωχοὺς, καὶ πλουσίους ἄνδρας, καὶ αὐτὰς τὰς γυναῖκας, καὶ ἀναγκάζει τὴν ρίνα νὰ κατασταλάξῃ ἀδιάκοπα, καὶ νὰ μολύνη τὰ ρινόμακträ μας, ἢ παντελῶς χωρὶς, ἢ μὲ ὀλιγώτατόν μας ὄφελος.

Οἱ Βασιλεῖς διὰ νὰ κολάσουν τὴν ματαιίαν μας ὄρεξιν, ἀφ' οὗ δὲν ἠμπόρεσαν (καθὼς ἔδοκίμασαν οἱ Ὀθωμανοὶ Σουλτάνοι) νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀχρηστον χρῆσιν τοῦ Καπνοχόρτου, τὸ ἐπεφόρτισαν μὲ βαρῆα τελῶνια· τὴν δὲ καπνοκόνιν οἰκειοποιήσαντες τὴν προσδιώρισαν εἰς Μονοπωλεῖα μὲ δικαίωμα ἀγοραζόμενον δι' ἐπιταγμάτων. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τὸ ἐμπόριον εἰς καπνοκόνιν ὄντας ἐμποδισμένον, μόνον διὰ κλεψεμπορίου ἠμπορεῖ νὰ γένη, καὶ μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὴν Τουρκίαν γίνεται ἀρκετὸν, καὶ τὸ περισσότερον· διότι εἰς τὰ Μονοπωλεῖα δὲν εὐρίσκεται καλὴ, τὴν ὁποίαν ὁ κοινὸς λαὸς καὶ Βουρνούτι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Βευρούν (ἢ ρίν) καὶ Ὅτ, (τὸ χόρτον) συνθέσαντές την, ὡς ἂν νὰ ἔλεγον Ῥινόχορτον.

Τὸ καλὸν Καπνόχορτον τῆς Βιργινίας μὲ προετιμασίας τιτὰς τυλισσόμενον εἰς μακροὺς κυλίνδρους, καὶ περισφιγμένους μὲ σχοινίον λεπτὸν, πωλεῖται διὰ Καπνοκόνιν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ Ὀλλάνδαν· ριניζόμενον ἔπειτα ὡς ξύλον, γίνεται κόνις χορδρῆ, ἡ ὁποία διὰ τοῦτο καὶ Ῥαπές ὀνομάζεται, ἢτοι ρινισμένος.

Εἰς τὴν Ἰσπανίαν κατασκευάζεται Καπνοκόνις λεπτοτάτη, κοκκινοκιτρίνη, καὶ ἀγοράζεται ἀκριβώτατα· εἰς τὴν Βενετίαν οἱ Μοναχοὶ τοῦ Μοναστηρίου τῆς Ἁγίας Γουστίνης κατεσκεύαζον μετρίως ψιλὴν, καὶ μαύρην πολυζήτητον Καπνοκόνιν, τῆς ὁποίας τὸν δεύτερον τόπον ἔχει ἡ γινομένη εἰς τοὺς Κορυφοῦς (τὴν Κέρκυραν).

Εἰς τὴν Δρυϊνέπολιν (Ἀργυρόκαστρον) τῆς Θεσπρωτίας κατασκευάζεται τὸ λεγόμενον Φοῦλι, ψιλὴ, καὶ καστανόχρους κόνις, καὶ αὐτὴ ἐγκρινομένη· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μαύρη χονδροτέρα, καὶ λεγομένη ἐψημένη, κελθῶς καὶ εἰς τὸ Δυρράχιον τῆς Ἀλβανίας.

Εὐθυνας ὅμως Καπνοκόνεις κατασκευάζει ἡ Ἀγκώνη, ἡ Οὐγκαρία, τὸ Τριέστιον, καὶ αὐτὴ ἡ Ῥωσσία.

Τὸ δοκίμιον τῆς καλῆς Καπνοκόνεως στέκεται εἰς τὴν ῤίγα τῶν μεταχειριζομένων, καὶ ἐγὼ δὲν τὸ γπαρίζω.

ΚΑΠΝΟΣΤ'ΡΙΓΞ, τὴν ὁποίαν, καὶ Καπνοκάλαν μὲν ἄλλος ἢμπορεῖ νὰ ὀνομάσῃ, εἶναι τὸ Τουρκιστὶ λεγόμενον Τζιπῆκι (Ῥάδος), καὶ Ἰταλογαλλιστὶ Ρίρα, καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος Συψίον, τὸ ὁποῖον ἐτοιμολογούμενον ἀπὸ τοῦ ἔψω, δὲν εἶναι ἀχρεῖα λέξις· διότι συνενωμένα τὰ μέρη του ἐψήνουν τὸ Καπνόχορτον.

Συντίθεται δὲ ἡ Καπνοσύριγξ ἀπὸ τὴν τρυπημένην ῤάβδον, ἡ ὁποία καὶ Σύριγξ ἢμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ κυρίως, ἀπὸ τὸ παραστόμιον (ἱμαμέν), καὶ τὸ καμιγίδιον· καὶ περὶ μὲν τῶν λοιπῶν Ἰδὲ ΠΑΡΑΣΤΟΜΙΟΝ, καὶ ΚΑΜΙΝΙΔΙΟΝ· περὶ δὲ τῆς ῤάβδου, ἢ σύριγκος λέγομεν ὅτι·

Ἐγκρίνονται εἰς τὴν Τουρκίαν αἱ μακραὶ μὲ ὀλίγους κόμβους, καὶ ἰσοπαχεῖς εἰς τὰ δύο ἄκρα κερασιαί, φερόμεναι ἀπὸ τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ Συρίαν, ὅπου βλαστάνουν χαμόθεν εἰς καταφύτους κήπους, καὶ κόπτονται ἐπὶ τούτου.

Ἐπομένως αἱ Ἰασμόρραβδοι, ὡς μακραὶ, καὶ ὀμαλαί, ἀλλ' ὀλιγοβάστακτοι, καὶ ἀπὸ αὐτὰς φυτεύονται πολλὰ εἰς διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας, καὶ εἶναι εὐθυναί.

Οἱ

Οἱ Μουσάδες λεγόμεναι ράβδοι με μαύρην, καὶ ρυτιδωμένην φλοιὰν γινόμεναι εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθως, ἀλλ' ὀλίγαι, καὶ ὄχι πολὺ ζητημέναι.

Οἱ Γερμεσέδες, ἢ τοὶ Χαμοδρύες, με βαθυτέρου χρώματος φλοιὰν ἀπὸ τὸ Ἰασμίνον, καὶ βασταγερώτερον ξύλον, φέρονται σωρηδὸν ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν, καὶ πωλοῦνται εὐδυνώτατα. Ἡ Μολδαβία ἔχει πλῆθος ἀπὸ αὐτάς.

Ὅσαι κατασκευάζονται ἀπὸ τὰ κοινὰ ξύλα, καὶ τορνεύονται στρογγύλαι, εἶναι κατώτεραι, καὶ χωρὶς ὑπόληψιν, καὶ πωλοῦνται βαφόμεναι εἰς διάφορα χρώματα, καὶ τρέφουν πολλὰ ἐργαστήρια τῶν ἐργαζομένων αὐτὰ καὶ πωλούντων.

Τὰ Ἰνδικὰ Καλάμια γίνονται καλὰ Καπνοσύριγες, ἀγνωστοὶ εἰς ἡμᾶς ὑάλιναι, καὶ πήλιλαι γίνονται εἰς τὴν Εὐρώπην ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ κέρατα σύνθετοι με τορνευμένον πυξὸν, καὶ καμπύλαι, κονταὶ εἰς χρῆσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Γενῶν.

ΚΑΠΝΟΣ, ἢ κοινώτερον Καπνια ἢ προσκολλομένη μελανὴ ὕλη εἰς τοὺς τόπους, ἀπὸ τῆς ὁποίου περᾶ ὁ καπνός, ὡς τὰ Καπνοδοχεῖα, στόμια τῶν κλιβάνων, καὶ ἄλλα.

Διὰ τὴν χρῆσιν τῶν Τυπογράφων βάλλουν εἰς λέβητας σιδηροῦς, καὶ χαλκίνοὺς ρητίνην ἐλάτης, τὴν ὁποίαν καίοντες ἐπάνω εἰς τὴν φωτίαν, συνάξουν παχὺν καπνὸν εἰς καπνοδοχεῖα ἐσφαισμένα, καὶ περιτοιχωμένα με πανία, εἰς τὰ ὁποῖα κολλᾷ ἡ ὕλη τῆς καπνοῦ, καὶ ἔπειτα τεινασσομένη συνάξεται καὶ πωλεῖται εἰς βαρύλλια, ἢ καὶ μεταχειρίζεται παρὰ τῶν ἰδίων, ἀν ἦναι Τυπογράφοι, με τὸ μίγμα Λινελαίου, ἢ ἀπλοῦ Ἐλαιίου, καὶ Τερεβινθίνης.

Ἡ Καπνια αὕτη ἀνάπτει εὐκολα, καὶ δὲν σβύει με τὸ νερὸν, ἀλλὰ με μοναχὸν τὸ σκέπασμα τοῦ ἀγγείου διὰ νὰ μὴ λαμβάνη ἀέρα, ἢ με ἄχυρα, καὶ χορτά βρεγμένα πατώμενα ἐπάνωθεν ἕως νὰ σβύσῃ.

ΚΑΠΟΝΙΑ. Οἱ εὐνουχισμένοι ἀλεκτρυόνες, ἢ τοὶ πε-
τεῖ-

τειροὶ, διὰ τὰ παχύνουν, καὶ τὰ στολίσουν τὰς τραπέζας τῶν με ιστάνων. Ἡ Νῆσος Λῆμνος κάμνει πολλὰ, καὶ καλά· ομοίως ἡ Δακία.

ΚΑΨΠΑ. Ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κάππη, καὶ Καππάτιον, κατὰ τὸν Ἡσύχιον, ἔνδυμα γυναικεῖον, ὕφασμα ἀπὸ μαλλί πρσβάτων, καὶ ἀπὸ τρίχας αἰγῶν, γινόμενον εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος πρὸς χρῆσιν τῶν ἐντοπίων, καὶ πρὸς ἐμπόριον μὲ τὰ ξένα μέρη· εἶναι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μαῦρα, ἢ φυσικὰ καστανά, ἢ καὶ λευκά.

Τὰ αἰγία τὰ μεταχειρίζονται οἱ ποιμένες, καὶ στρατιῶται διὰ ἐπανοφόρια, ἐπειδὴ καὶ δὲν τὰ διαπερᾶ ἢ βροχή· γίνονται δὲ μὲ χειριδατοὺς, καὶ χωρίς· καὶ μὲ καλύπτραν, ἢ ὁποῖα εἶναι προσηραμμένη, καὶ κρέμαται ἀπὸ τὸν τράχηλον εἰς τὰς πλάτας, καὶ ὅταν χρειασθῆ κομβώνεται, καὶ εἰς κωνικὸν σχῆμα σκεπάζει τὴν κεφαλὴν.

Τὰ προβατομάλλινα ὑφαίνονται ἢ ἀπλά, ἢ καὶ μὲ κροκίδας (φλώκους) ἀπὸ τὸ ἴδιον μάλλινον νῆμα, ἀλλ' ἑτερομάλλως ὑφασμένα· ἀμφότερα δὲ ράπτενται ἢ εἰς χλαῖναν, ἢτοι χωρίς χειριδατοὺς καὶ καλύπτραν, καὶ φοροῦνται ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἐπιζωσμένα ἔνδύματα· ἢ εἰς ἐφιστρίδια, μὲ χειριδατοὺς, καὶ καλύπτραν, ἢ καὶ χωρίς καλύπτραν, καὶ πάλιν ἢ μέχρι γονάτων, ἢ μέχρι ζώνης γίνονται καὶ χλαῖναι, καὶ ἐφιστρίδες. Μὲ τὸ ἔνδυμα τοῦτο οἱ ἄνθρωποι ἀκολουθοῦν τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, καὶ περιφρονοῦν τὰς διφθέρας, καὶ τὴν χρῆσιν τῶν.

Οἱ Ἀλβανῖται κάτοικοι τῆς Ἠπειροῦ, ἐνδύονται κάππας πλουσιοστολίστους μὲ χρυσᾶ συρίτια, καὶ ἑτερόμαλλα μεταξωτὰ ἐπενδυμένας εἰς τὰ ὠτία τῶν ὠμοπλατῶν· αἱ πολλαὶ δὲ ἐξοδεύονται εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Στρατιωτικὸν, καὶ εἰς ὅλον τὸ Ναυτικὸν τῆς Μεσογείου Θαλάσσης.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἶναι μεγάλη Συντεχνία τῶν Καππορράπτῶν, οἱ ὅποιοι καὶ Ἀβατζῆδες ἀπὸ τῆς

Αἰβᾶ Τουρκιστί (τῆς χαρῆς κρικίδος Κάππας) ὀνομάζονται. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἢ Συντεχνία τῶν Καππορράπτων κάμνει μέγα ἐμπόριον μετὰ τὴν Συρίαν, καὶ Αἴγυπτον, καὶ Ἀσίαν. Εἰς τὰ Ἰωάννινα οἱ ἐπαρχιωῖται Καλαρρύται ἐμπερεύονται, καὶ ἐγκατοικοῦσιν εἰς τὴν Μάλταν, Λιβόρον, Βενετίαν, καὶ Ἰσπανίαν μόνον μετὰ τὰς Κάππας. Ὑφαίνογται Κάππαι εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, Θεσσαλίαν, καὶ Ἡπειρον· ἀλλ' αἱ καλῆτεραι, καὶ περισσότεραι γίνονται εἰς τὴν Ζαγοράν τῆς Μαγνησίας.

ΚΑΨΑΡΙΣ. Καρπὸς στρογγύλος, καὶ πράσιος, χόρτου βλαστάουτος εἰς γῆν πετρώδη ὑψούμενον 7, ἢ 8 πόδας, πλατυνομένου μετὰ κλόνους ἀκανθώδεις, φλοῖαν ὑακωθίνην, φύλλα μεγάλα, στερεὰ, νευρώδη, ρυτιδωμένα, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄνθος μετὰ 4 φυλλίδια.

Ἡ Κάψαρις μετὰ ὀξάλμην φυλαττωμένη πωλεῖται διὰ τὰς τραπέζας τῶν τρυφιλῶν, καὶ συνεψήνεται μετὰ πολλὰ ἀρτύματα. Ἡ Κωνσταντινούπολις τὴν λαμβάγει εὐθυσὴν ἀπὸ τὴν Σίφνον. Ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐκδίδει πολλὴν, καὶ πολλὰ ἄλλα παράλια, καὶ Νῆσοι τοῦ Ἀρχιπελάγους.

ΚΑΡΑΒΙ. Μηχανὴ κατασκευασμένη ἀπὸ ξύλα καρφωμένα, καὶ συνενωμένα μετὰ σιδηρὰ καὶ ξύλινα καρφία, ἐπιτηδεῖα διὰ τὰ ἐπιπλέην εἰς τὰ νερά, καὶ κινουμένη ἀπὸ πανία δεμένα εἰς τὰ κατάρτια τῆς, καὶ εὐδυσδρομουμένη μετὰ τὸ πηδάλιον, ἥτοι Τιμότι.

Καράβι Πολεμικὸν ὀνομάζεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει μόνον διὰ πόλεμον μιᾶς Ἐπικρατείας πρὸς ἄλλην.

Καράβι Ἐμπορικὸν, τὸ χρησιμεῖον διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν πραγματειῶν ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο μέρος.

Καράβι Πειρατικὸν, καὶ Ληστρικὸν τὸ ἐνωπλισμένον ἀπὸ πειράτας, καὶ ληστὰς, χωρὶς ἄδειαν Βασιλικὴν, διὰ τὰ ἀρπάξην ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ γυμνώσῃ, καὶ λεηλατήσῃ Νήσους, καὶ παράλια, κ. τ. λ.

Καράβι Ἀλιευτικὸν, τὸ χρήσιμον εἰς τὸ μέγα ὄ-

ὄψαρευμα τοῦ Ὠκεανοῦ. Ὅσα σκάφη ἐπιπλέουν εἰς τὸ νερόν με κωπία συρόμενα, ὅσον μεγάλα καὶ ἂν ἦναι, ἅς ὀνομασθοῦν Πλοῖα ἀπλῶς, καὶ ὄχι Καράβια.

Ἄλλ' ἐπειδὴ περὶ Ἐμπορίας, καὶ περὶ ἐμπορικῶν καραβίων ὁ λόγος, τὰ ὅποια εἶναι ἀναγκαιότατα εἰς τὸ μέγα, καὶ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, καθὼς εἰς τὰς Εἰσαγωγὰς εἴπομεν, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐκθέσωμεν ὅσα μᾶς συγχωρεῖ ὁ καιρὸς περὶ ταύτης τῆς ἀναγκαιοτάτης μηχανῆς διὰ τὸ Ἐμπόριον.

Ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς, τῆς διαφορᾶς τῶν παρίων, τῆς μεταχειρίσεως, καὶ ἄλλων αἰτιῶν, ἔλαβον καὶ τὰς διαφόρους διακριτικὰς ὀνομασίας τὰ ἐμπορικὰ Φορτηγὰ Καράβια, ὥστε εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας, καὶ κατὰ τὰς γλώσσας τῶν Ἐθνῶν εὐρίσκονται πάμπολλοι ὀνομασίαι, τὰς ὁποίας διὰ νὰ ἦναι διακριτικαὶ ἀναγκάζομαι νὰ φυλάξω, καὶ νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὰς πεντηκοντήρεις, καὶ τριήρεις τῶν Παλαιῶν, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ παρὸν δὲν εὐρίσκονται, ἀλλ' οὔτε γνωρίζεται ὁ τρόπος τῆς θέσεως, καὶ μεταχειρίσεως τῶν πολλῶν ἐκείνων κωπίων, τὰ ὅποια ἔδιδον τὰ ὀνόματα.

Ναῦς (Nave) κυριολεκτεῖται τὸ τρικάρταρον μέγα καράβι με καθίσματα, ἢτοι κόφφας, εἰς τὰ κατάρτια.

Πολάκα, αὐτὸ τὸ τρικάρταρον, ἀλλὰ χωρὶς καθίσματα· τοῦτο καὶ Σαϊτιά, ἀπὸ τοῦ Σεχτιγιῆ Τουρκικοῦ λέγεται παρὰ τῶν ὁμογενῶν Ἀρχιπελαγητῶν.

Βριγαντίνον, καὶ Βρίκιον, τὸ δικάρταρον με καθίσματα, ἢ χωρὶς.

Κόττερον, τὸ ἔχον ἓν μέγα κατάρτι με κάθισμα.

Μαρτίγος, τὸ ἔχον ὁμοίως ἓν μέγα κατάρτι χωρὶς κάθισμα.

Τὰ Καράβια ταῦτα ἔχουν τὴν πρύμναν με κοιτῶνα εὐρύχωρον κατὰ τὸ ἀνάλογον μέγεθός των, καὶ τὴν πῶραν ἐκτεινομένην με μακρὸν κατάρτι δίπλα βαλμένον, (τὸ ὅποιον καὶ ἔμβολον λέγεται) τὸ δὲ κοῖλον τοῦ σώματος με στῆθος εἰς τὴν θάλασσαν· ὅσα δὲ ἐκ τούτων ἔχουν τὸ κοῖλωμα ὀλίγον, καὶ ἐπίπεδον σχε-

δὸν διὰ τὰ εἰσπλέουν εἰς ποταμούς, καὶ ριχὰς Θαλάσσης, ἢτοι ἀβαθεῖς, ὀνομάζονται παρὰ τῶν Ῥώσων τὰ Εὐξείνου Πόντου, ὅπου μόνον γίνονται, καὶ μεταχειρίζονται, Λότκαι.

Καράβια ἴδια τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

Λότκα, τὸ ἄνω εἰρημένον.

Τομπάζι, ὁμοίως ἀβαθὲς μὲ ἐν κατάρτιον.

Σάϊκα, μὲ ἐν κατάρτι, καὶ μικρὸν πρυμνήσιον, πλατεῖα, καὶ ὑψηλή.

Τζεμπέρι, μὲ ἐν κατάρτι κλίνον πρὸς τὴν πρῶραν, καὶ σύνθετον ἀπὸ τετράγωνα ξύλα.

Βεστζιφτές, μὲ δύο κατάρτια, φέροντα ἀνὰ δύο καρχήσια, ἢτοι ἀντένας.

Τρικαταρτίνα, ἢ ἔχουσα τρία κατάρτια Σάϊκα.

Τζεκτιρμές, μὲ ἐν κατάρτι, καὶ ἀντένα, εἶδος Βεστζιφτέ, ἀλλὰ μὲ περισσότερον στήθος.

Καράβια τοῦ Ἀρχιπελάγους.

Ταρτάνα, μὲ χαμηλὴν πρῶραν, καὶ πρύμναν μὲ ἐν πανὶ γωνιῶδές.

Λεῦκα, μὲ κατάρτι κλίνον πρὸς τὴν πρῶραν, καλοθάλασσον, ἀλλὰ χρειάζεται περισσότερους ναύτας.

Χελιδονόπτερον, **Κιρλαγκιτζ**, μὲ δύο καρχήσια, ὡς πτερὰ.

Σακκολέβα, εἶδος Λεύκας, μὲ πρῶραν περισσότερον κυρτὴν πρὸς τὰ ἔσω.

Γολέττα, μὲ δύο κατάρτια, καὶ ἐν πανὶ ἀναβοκατεβαζόμενον μὲ τὸ καρχήσιον.

Καράβια τοῦ Ἀδριατικοῦ Κόλπου.

Τραβάκολον, μὲ δύο ἀπλᾶ κατάρτια, καὶ τὰ πανία καταβαζόμενα ὁμοῦ μὲ τὰ ἐξάρτια.

Πισλέγον, μικρότερον.

ΚΑΡΑΒΟΪΠΑΝΑ, τὰ ὅποια καὶ **Κανναβόπανα** ἢ **μπορεΐτινας** νὰ ὀνομάσῃ, πανία χοιδρὰ ἀπὸ καννάβι χρήσιμα διὰ τὰ καράβια. Ἡ Εὐρώπη ὑφαίνει διὰ τὰς χρείας τῆς, ἢ Ῥωσσία ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ περισσότερα διὰ τὸ ἐμπόριον ὀνομαζόμενα **Ρεβεντέκια**. Ἴδὲ ταῦτα.

Ἡ Κωνσταντινούπολις λαμβάνει ἐκεῖθεν διὰ χρῆσίν τῆς, καὶ τῆς **Ἐπικρατείας**. Ἐφαίνονται καὶ **Βαμβακερὰ καραβόπανα**, ἢ καὶ μικτὰ, ἢτοι μὲ στημόνι Καννάβι, καὶ ὑφάδι βαμβάκι, καὶ εἶναι ἐλαφρότερα, καὶ εὐχρηστα εἰς τὸ Ἀριχιπέλαγος, καὶ διὰ τὰ καράβια τῶν Ἰνδιωτῶν, καὶ διὰ τὰ μικρά. Ἴδὲ **ΠΑΝΙΪΑ**.

ΚΑΡΑΒΟΓΙΑ, **Βιτριόλον**. Ἴδὲ **ΧΑΛΚΑΝΘΟΣ**.

ΚΑΡΒΩΝΑ. Ἴδὲ **ἌΝΘΡΑΞ**.

ΚΑΡΔΑΜΩΜΟΝ. Δένδρον, καὶ καρπὸς ἀρωματικώτατος, χρήσιμος εἰς τὴν Ἱατρικὴν· εἶναι δὲ τριῶν εἰδῶν. **Μέγα**, τοῦ ὁποίου τὸ σύκον εἶναι ὀλοκόκκινον, καὶ ἐμπεριέχει τὸν καρπὸν, ὡς πιπέρι, τρίγωνον κοκκινωπὸν ἔξω, καὶ λευκὸν ἔσω· πικρόξινον εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ μὲ ὠραίαν μυρωδίαν, μάλιστα ὅταν ᾔηται εἶναι εἰς τὸν **Μεσαῖον**, τότε οἱ λοβοὶ εἶναι τρίγωνοι, καὶ μακρῆς δύο δάκτυλα, ὁ δὲ καρπὸς ὁμοίως τρίγωνος, καὶ τὸ δένδρον μικρὸν, καὶ προσέρπον κατὰ γῆς. **Μικρὸν**, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται μόνον εἰς τὸ **Μαλαβάρον**, κατὰ τὸ **Βασίλειον** τοῦ **Καγαῶρου**· εἰς τὰς τριγώνους καὶ τέτου τοι λοβοὺς μικροὺς, καὶ στακτεροὺς ἐμπεριέχεται ψιλώτατον ὡς ἀλεῦρι, ἀλλὰ σκληρόν, τὸ **Καρδάμωμον**, το ὁποῖον καταδαπανᾶται σχεδὸν ὅλον εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅπου οἱ ἐντόπιοι τὸ στοχάζονται ἀναγκαῖον διὰ νὰ κάμῃ εὐπεπτον, καὶ νόστιμον τὸ ρύζι των. Φέρεται ὀλίγον διὰ ἱατρικὸν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην.

ΚΑΡΑΚΟΥΛΑΚΙ. Πάρδαλις τῆς Ἀμερικῆς. Ἴδὲ **ΠΑΡΔΑΛΙΣ**, καὶ **ΛΥΓΞ**.

ΚΑΡΑΪΝΝΑ. Κόμμι σπανιώτατον φερόμενον ἀπὸ τὴν Νέαν Ἰσπανίαν, ἀποστάζον ἀπὸ εἶδος δάφνης. Τὸ σῶπὸν εἶναι λευκόν, ἀλλὰ παλαιούμενον καταπᾶ στακτερόν